

20378779-3	23/11/2009	מערב - המגזין	עמוד 2	4	8.64x24.24
"ויצו ארגון נשים ויצו - 973"					

{ אורח | גילה אשרת ונורית קאופמן }

עכשיו יש לגברים נשק חדש

יש אלימות פיזית נגד נשים, אלימות נפשית, מילולית ואפילו גם כלכלית

1 יום רביעי מציינים ברחבי העולם את היום הבינלאומי למאבק באלימות נגד נשים. ארגונים וגופים שונים מעלים לשיח הציבורי את נושא האלימות. הסטטיסטיקה של השנים האחרונות מלמדת שכמעט מרי שנה בסמוך למועד זה נרצחת לפחות אישה אחת. הציבור מודע לרצח ושוקע בתהומות השכחה. עבור הקורבן והשארדים הרצח הוא סוף עצוב לסיפור טרגי אלים.

מתחילת שנות התשעים קיימת עלייה ברורה ומדאיגה בממדי האלימות בחברה הישראלית בכל הרבדים ואנו עומדים היום על סף התפתחות של תת-תרבות אלימה על כל היבטיה. מגמת עלייה זו ניכרת גם באלימות בתוך המשפחה, שבה האלימות באה לידי ביטוי בצורות שונות: אלימות פיזית, אלימות נפשית ומילולית ואלימות מינית. ברם, כיום אנשי המקצוע מזהים גם סוג נוסף של אלימות – כלכלית.

בן זוג שמונע מהאישה גישה למשאבים כספיים מפעיל עליה למעשה אלימות כלכלית. הגבר משתלט בעודמה על כל המקורות הכספיים של בני הזוג ומקציב לבת זוגו כסף על פי דאות עיניו. זאת אלימות מתוחכמת. פעמים רבות נשים שחוות אלימות כלכלית באופן יומיומי לא מודעות לכך שמערכת היחסים הזוגית שהן חיות בה היא אלימות לשמה. אלימות כלכלית אינה ניתנת לזיהוי אצל הקורבן באמצעות סימנים חיצוניים. ניתן לדמות אותה לגידול ממאיר – בשלבים הראשונים היא לא מודגשת וכשמוזהים אותה היא כבר הרסנית. בתחילה התנהגות בן הזוג נתפסת על ידי הקורבן כחסכנות או קמצנות מופרזת ובשלבים מאוחרים יותר, כשהאישה מתחילה להיות מודעת למצבה, היא נכנעת בשל היותה תחת חרדה, איום ופחד מפני התפרצויות בן הזוג ופגיעה בה ו/או בילדיהם. אלימות כלכלית משולבת באלימות מילולית ונפשית, וככל שהיא נמשכת היא לא רק פוגמת באיכות חייה של הנשים, אלא אף מסכנת אותן.

דובלן קורבנות האלימות הכלכלית הן רווקות נשים משכילות ועורכות, שמשתייכות למעמד הבינוני והגבוה. הן יכולות להיות עצמאיות במקום העבודה, אך הן לא מפרשות נכון את השליטה שמפעיל הגבר עליהן ואת העובדה שאין להן שום זכות להחליט בעצמן על השימוש בכסף שהן מרוויחות. בשנים האחרונות אנו עדים לעלייה בממדי תרעת האלימות הכלכלית, בין היתר לנוכח הגידול ביציאת נשים לשוק העבודה. אלימות מסוג זה מונעת את הזכות הבסיסית לחיים בכבוד. עלינו לשנות את האופן שבו אנו מגדירים אלימות נגד נשים ולה-

בין כי לא מדובר בבעיה אישית של קורבן כזה או אחר, אלא בסוגיה ציבורית. ⊗